

12.02.2023

Suspírium: „Dobrorečte Hospodinovi všetci jeho služobníci, čo v noci stojaci bdiete v Hospodinovom dome. Pozdvihnite ruky k svätyni a dobrorečte Hospodinovi. Nech ťa zo Siona požehnáva Hospodin, ktorý utvoril nebo i zem!“ (Ž 134) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 308:1: „Teba Bože, chválime...“

Pozdrav: „Milosť a pokoj nech sa rozhojňuje medzi vami v poznávaní Boha a Ježiša, nášho Pána.“ (2Pt1,2) Amen.

Suma evanjelia: je zapísaná vo Svätom Písme ako ju čítame v Liste apoštola Pavla Filipanom v druhej kapitole od piateho po jedenásty verš nasledovne: „Zmýšľajte medzi sebou tak, ako Kristus Ježiš: On, hoci mal Božiu podobu, svoju rovnosť s Bohom nepovažoval za korisť, ale zriekol sa jej, keď vzal na seba podobu služobníka a stal sa podobný ľuďom a podľa vonkajšieho zjavu bol pokladaný za človeka, ponížil sa a stal sa poslušným až na smrť, a to smrť na kríži. Preto ho Boh nad všetko povýšil a dal mu meno nad každé meno, aby sa pri mene Ježiš zohlo každé koleno tých, čo sú na nebi, na zemi aj v podsvetí a aby každý jazyk vyznával na slávu Boha Otca: „Ježiš Kristus je Pán.“ (Fil 2,5-11) Amen.

Pieseň: Chválospev č.308: 2-4:„Anjelský Ťa chváli zbor...“

Vzdych: „Môj spravodlivý služobník ospravedlní mnohých, vezme na seba ich viny. Preto mu dám podiel s mnohými a s početnými si rozdelí korisť, lebo až na smrť vydal svoj život a pripočítali ho k zločincovi, hoci on niesol hriechy mnohých a prihováral sa za zločincov.“ (Iz 53,11b-12) Amen.

Lekcia: Evanjelium podľa Lukáša 17,7-10

Slovo Božie, na základe ktorého Vám zvestujem radostnú novinu, je zapísané v Evanjeliu podľa Lukáša v sedemnástej kapitole od siedmeho po desiaty verš nasledovne:

„Ak máte sluhu, ktorý orie, alebo pasie, kto z vás mu povie, keď sa vráti z poľa: ‚Pod’ a hneď si sadni k stolu!‘ Vari mu skôr nepovie: ‚Priprav mi večeru, opáš sa a obsluhuj

ma, kým sa ja nenajem a nenapijem; ty budeš jesť a piť až potom“? Či azda bude ďakovať sluhovi, že urobil, čo mu rozkázal? Tak aj vy, keď urobíte všetko, čo vám bolo prikázané, povedzte: „Sme neužitoční sluhovia. Urobili sme, čo sme boli povinní urobiť.““

Nech Pán Boh požehná čítanie, počúvanie a zachovávanie Jeho slova. V Duchu a v pravde, modlíme sa.

Modlitba:

Vyznávame pred Tebou, Pane, že nie sme sami svoji, ale tvoji. Sme tvoji služobníci a Ty si náš Pán, ktorý si nás aj dnes prebudil, viedol nás sem a veríme, že silou Svojej duše ochraňuješ svoj vyvolený ľud a podieľaš sa na Svojej Otcovskej láske, keď nás formuješ ako poslucháčov Slova. Pomôž nám, Otče náš, aby sme dnes mohli opustiť všetok hluk, zbytočné myšlienky, bremeno týždenných udalostí, rozhovorov, správ, stretnutí, ktoré neslúžili nášmu dobru. Dovoľ nám to odovzdať Tebe, ktorí si schopný posúdiť našu službu a náš život. Vyznávame pred Tebou, že svoju službu nechceme vykonávať podľa predstáv ľudí, ale len s vierou v Teba, pričom nás zaujíma len to, čo nám dnes hovoríš. Oslobod' nás od klamného diela Zlého. Oslobod' nás od ľudí okolo nás, ktorí sú zneužívaní zlom. Oslobod' nás od vlastných túžob a želaní, lebo Ty vieš, čo nás na ceste k Tebe môže zviest', lichotiť falošným sľubom a klamstvám, pričom my nevidíme postranný motív, ale Ty poznáš stav srdca v každej situácii.

Odpusť nám, Pane náš, keď Ti nedovolíme, aby si nás skúmal Svojím Slovom. Keď Ťa počúvame, ale nechceme a nevieme pochopiť, nechceme a nevieme si to uvedomiť a dokonca stojíme pred Tebou so zatvrdnutým vnútrom, aby si nás neuzdravil, aby sme namali radosť z Tvojho vyslobodenia. My však dnes chceme byť pred Tebou ako tvojí šťastní a radostní ľudia, ktorí vedia, že Ježišova jednorazová, dokonalá obeta bola pre nás najväčšou službou.

Ďakujeme Ti, že pre Neho nás počúvaš, vykúpil si naše životy, môžeme pred Teba priniesť všetku bolesť, radosť, žiadosti a pochybnosti našich srdc. Príď, Duchu Svätý, Bože náš, buď prítomný medzi nami, nájdi nás tam, kde si najviac potrebný, aby sme na Teba čakali s otvoreným srdcom a myslou, aby sme sa prihovorili Tvojim služobníkom. Pre Ježiša Krista, vypočuj nás. Amen

Pieseň: Žalm č.62:1-4: „Vždy len mlčky očakáva...“

Vzdych: „Ja teda bežím nie akoby bez cieľa a zápasím nie ako ten, kto udiera do prázdna. Ale zaobchádzam tvrdo so svojím telom a ovládam ho, aby kým iným hlásam, sám som nezlyhal.“ (1K 9,26-27) Amen.

Biblický text: Evanjelia podľa Lukáša 17,10

Slovo Božie, na základe ktorého Vám zvestujem radostnú zvesť evanjelia skrze Ducha svätého je zapísané v Evanjeliu podľa Lukáša v sedemnásť kapitole v desiatom verši nasledovne:

„Tak aj vy, keď urobíte všetko, čo vám bolo prikázané, povedzte: ‚Sme neužitoční sluhovia. Urobili sme, čo sme boli povinní urobiť.‘“

Tolko slov Písma Svätého

Milí bratia a milé sestry, kresťanské zhromaždenie v Pánu Ježišovi!

Jednou z veľkých chorôb doby, v ktorej žijeme, je, keď sa domáhame svojich práv, pričom často zabúdame, že máme svoje povinnosti. Povinnosti ako dieťa, povinnosti ako rodič, povinnosti ako starý rodič, ako manžel a manželka, ako súrodenec, ako robotník na konkrétnom pracovisku a dokonca aj ako člen cirkvi.

Keď skúmame svoje činy smerom k Bohu a k ľuďom, je veľký rozdiel medzi záslužnými dobrými skutkami a dobrými skutkami, ktoré poháňa vdácnosť.

Čo ma poháňa, keď si uvedomujem, že konám dobro? Ako sa pozerám na potreby iných? Možno chcem pred Bohom zbierať dobré body a čakať na Jeho uznanie a odmenu? Počítam minúty a hodiny, ktoré iba JEMU venujem? Uzatváram so svojím Bohom dohodu, ktorej základom je, že dávam, ale v pravý čas, Pane, pomôž aj mne a čakám na svoju odmenu... alebo konám nezištne? Slúžim nezištne?

Musíme si byť vedomí, moji drahí bratia a milé sestry, že nemôžeme získať výhodu pred naším Pánom, nemôžeme zviazať Bohu ruku ovplyvňovaním Jeho opatrení.

Keďže robím to, čo On chce, On je nútený dať mi to, čo od Neho očakávam. Aké ťažké je prijať, že moje predstavy sa nezhodujú s Božou vôľou.

Odmena sa neudeľuje ako zásluha, ale ako milosť.

Tak ako sme milosťou spasení, milosťou sme tu aj dnes. Milosťou nám je odpustené, naše hriechy sú vymazané. Sme vykúpení. Môj život už nie je zaťažený konaním dobra, ale je ovocím viery. Keď môžem niečo urobiť pre Božiu vec a v odovzdávaní sa Božej láske sa môžem zjaviť ako prostriedok Boží, to všetko pre mňa znamená radosť.

Nemáme predsa nič, čo by sme od Boha nedostali, či už je to náš vlastný život, alebo naši blízki, ktorí žijú okolo nás, tí ľudia, ktorí k nám pristupujú s úprimnou láskou. Pokiaľ sme ešte tu, za to všetko nie sme ochotní ďakovať Bohu, preto musíme rodiť vd'ačné životy, ktoré ak zakúsia Božiu milosť a lásku, budú ju môcť odovzdávať ďalej. Nebáť sa, že budem mať menej, ale cítiť, že ak budem budovať svojho blížneho vo viere, potom sám rastiem cez svedectvá. Ak môžem dávať núdzným, potom sa sám stávam bohatým. Ak podporujem svojich blížnych spravodlivým milým slovom, potom sa sám osviežim a sám zažijem, že Božie požehnanie nachádza miesto v mojom živote a z tohto požehnania majú úžitok aj tí, ktorí žijú okolo mňa.

Ak skúmame svoje činy a myšlienky, uvedomíme si, že neexistuje dokonalý služobník, dokonca ani naša láska nie je dokonalá, pretože to, čo prichádza od človeka, to, čo robí človek, si nikto nezaslúži. Sme nehodní a neužitoční sluhovia, ako hovorí Ježiš v podobenstve, pretože záujem sa tak často objavuje v našich vzťahoch, tak často hľadáme vlastný prospech, a to sa, žiaľ, dostáva aj do našej viery. Výraz neužitočný sa v Novom zákone vyskytuje na inom mieste, v príbehu o sluhovi, ktorý ukryl svoj talent v zemi, kým bol jeho pán v cudzine.

Prirovnanie, ktoré používa Ježiš, kritizuje farizejské vnímanie doby, že za svoje služby môže človek dostať akúkoľvek odmenu. Ako Boží vyvolený ľud verili, že budú odmenení za dodržiavanie zákona. V skutočnosti sa klasifikovali ako tí, ktorí už takmer prekročili to, o čo ich Pán žiadal. Takéto unášanie sa arogantným správaním je nebezpečenstvom aj v živote kresťana žijúceho dnes, keď sa začínam porovnávať s ostatnými a považujem sa za lepšieho sluhu, ako je ten vedľa mňa. Nech nás Pán od

toho chráni. Ako čítame v Pavlovom liste adresované Filipanom: „Nič nerobte z ctižiadostivosti ani pre márnú slávu, ale radšej v pokore pokladajte iných za vyšších od seba a nevyhľadávajte každý iba svoje záujmy, ale aj záujmy druhých.” (Fil 2,3-4)

Ale v zákonoch Božích a v Ježišových podobenstvách je krásne to, , ak nimi prejdeme svoje životy, uvidíme, že náš obraz o nás samých sa naplní, a budeme ešte viac lipnúť a dôverovať milosti nášho Boha vediac, že nám svoju lásku ešte neodriekol, a preto sme ešte neskončili ako sluhovia. Ale ak je skutočne všetko milosti, prečo by sme mali niečo robiť? — mohli by sme sa pýtať. Nie je to moja práca, ale keďže sme boli vierou vstúpení do Krista, môžeme prinášať ovocie vďačnosti. Takto naše činy nebudú záslužné, ale živené našou vďačnosťou a vierou. Pán od nás neočakáva zaujímavý vzťah, ale skôr to, že viera v Kristovi a láska Božia vedú naše činy. Uvedomiť si, že Božie kráľovstvo má iné pravidlá ako život tu na zemi. Ježiš ma obsluhoval ako prvý. Stále čakám na uspokojenie svojich potrieb. Jeden náš starší spolusluha raz povedal, že už toho naložil na Pánov stôl toľko, že môže pohodlne žiť. Zaslúži si to. Pán požehnal mnohé služby, a aj keby po zvyšok svojho života už nič neurobil, mnohé tábory, mnohé služby, mnohé odstúpenia sú pred Pánom a On ho určite odmení. Beda nám, ak si myslíme, že to takto funguje.

Služba kresťana sa nikdy nekončí. Môžeme uzavrieť rok účtovnou uzávierkou, aby hospodárenie zboru bolo dokonalé. Môžeme zbierať dátumy, udalosti a príležitosti, kedy sme slúžili určitej vekovej skupine, ale výkon a odplata nie sú na prvom mieste. V mnohých prípadoch ani nevidíme zmysel a intenzitu našej služby, ale ak nás náš Boh povolal a dostali sme od Neho úlohu, tak verme, že ak nás povolá vkročiť do vody, On nás podrží nad vodou. On je ten, ktorý nás zachová. Naša služba je pre Neho dôležitá a láskavá a On ju odmeňuje v čase, ktorý si stanoví.

Ak tu na zemi môžeme rozvíjať vzťah pána a služobníka, ako dobre to môže fungovať v Božom kráľovstve.

To, že raz Božie odpustenie v Ježišovi Kristovi zasiahlo moju myseľ a srdce, a tak žijem nový život, mi nedáva dôvod vyžadovať pre seba výhody od toho druhého, to je milosť. Božia láska sa na tomto svete nezjavila podľa zásluh. Ak vezmeme do úvahy podobenstvo o robotníkoch vo vinici (Mt 20,1-16), prvý a posledný dostane to isté.

Čímkoľvek človek slúži Bohu, dostane od Boha k tomu silu. Čokoľvek, o čo prosíme, dostaneme. O akýkoľvek plán v našej cirkvi prosíme ako o Božie požehnanie, On to využije na rast našej viery, aby sme neboli otrokmi tradícií, ale slobodnými Kristovými služobníkmi, ktorých nevedie Duch bojzlivosti, ale sily, lásky a rozvážnosti.

A ak niečo nerobíme z lásky, tak to radšej nerobme. Pretože Kristova moc v nás môže pôsobiť, keď slúžime na Božiu slávu. A tak nás, a dokonca aj nás samých, poznajú po ovocí. Je dôležité preskúmať, či ma poháňa záujem alebo vďačnosť, či ma vedie moja existencia v Kristovi, alebo niečo úplne iné.

Prosme Ducha Svätého, aby nám pomohol v našom často zbytočnom stave uvedomiť si, čím som vo svojom vzťahu s Pánom. On bude vždy vládcom, voči ktorému služba nie je osudom otroka, ale ako pokojný a tichý „robím svoju prácu“ požehnaný duchom otroctva“ vo vinici, kde ma sám Pán povolal slúžiť, kde mnohí poslední môžu byť prví a mnohí prví môžu byť poslední. Amen.

Modlitba:

Milostivý Pane náš, čo nám prikazuješ robiť? Sme tu a čakáme, že nás pošleš tam, kde máme vykonávať svoju službu. Daj nám do úst slová, ktoré potrebujeme povedať. Prosíme, pomôž nám, aby naše svetlo bolo tebou živené, aby sme videli, komu slúžime, komu patríme, aby sme o Tebe nielen hovorili v rodine a cirkvi, ale aj robili to, čo si nám zveril.

Sme neužitoční sluhovia, je ťažké to teraz brať ako osobné posolstvo, ale úprimne povedané, naozaj si nezaslúžime, aby si nás nazval svojimi sluhami, keďže sa vyznačujeme takými vlastnosťami, ako sú starosti, strach, sťažovanie sa. Často sa dokonca vzdávame modlitbových bojov. Daj nám však prosíme, úprimné pokánie a vyznanie, aby sme Ti mohli povedať, v ktorej oblasti nášho života sme zlyhali a kde sa objavil náš zbytočný stav. Prosíme Ťa, pozdvihni nás z toho, aby sme nečakali na pochvaly, vďaky a odmeny, ale len na Tvoju silu, ktorá nás z tohto prístrešku vynesie ďalej a posilní v tom, že žiť vedľa Teba, kráčať s Tebou, zostať blízko teba je to najväčšie požehnanie v našom živote, ktoré nám nikto nemôže vziať a nič nás nemôže odtrhnúť od lásky zjavenej v Kristovi.

Oslobod' nás od myšlienky, že sme dobrí tak, akí sme, a že len my môžeme myslieť veci správne. Zober nám zo srdca všetko, čo je ľudské, sebazničujúce a poukazuje na náš vlastný mizerný život, a poukáž na všetko, čo nás buduje, čo nás posilňuje v službe a vytrvalosti, čo sa nezameriava na odmenu, ale robí svoju prácu pre spoločenstvo, kde sú si členovia rovní a len Ty si Hlava, náš Kristus.

Veríme, že pred Tebou nie je zbytočná a nezmyselná ľudská existencia, že nás dokážeš viesť cestou služby a ako presbyteri, kurátori, rodičia, starí rodičia, deti, manželia a tí, ktorí žijú sami, môžeme všetci nájsť naše miesto, kde môžeme vykonávať našu službu. Modlime sa za náš cirkevný zbor, za príležitosti, ktoré nás čakajú, za bratov a sestry, ktorí čakajú na lekárske výsledky a za všetkých, ktorí v posledných dňoch čelili zhoršeniu svojho zdravotného stavu. Modlime sa za našich blízkych vo vnútri krajiny i za jej hranicami, my Ti prinášame oblasti tohto sveta zaťažené katastrofami. Pre Ježiša Krista, vypočuj nás. Amen.

Modlitba Pánova

Ofera: „Každý tak, ako si umienil v srdci: Nie s nevoľou alebo z donútenia, lebo ochotného darcu miluje Boh.“ (IIK 9,7)

Požehnanie: „A keď ste synmi, poslal nám Boh do srdc Ducha svojho Syna, ktorý volá: „Abba, Otče.“ A tak už nie si otrok, ale syn; a ak syn, tak skrze Boha aj dedič.“ (G 4,6) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 248: „Ježiš Kristus cirkev založil...“